

Men grunden til, at folk kan være skuffede ude i Ringkjøbing og Århus Amter, er jo – det vil jeg gerne have om hr. Ole Sohn kan bekræfte – at Venstre, da de var i opposition sagde: Nu regionaliserer vi arbejdsmarkedspolitikken, nu tager vi de penge, der ellers er i centralt hold, og der er en pose penge at dele ud til eksempelvis Ringkjøbing Amt og Århus Amt, og så kan I selv bruge pengene og bestemme, om I vil bruge dem i det tidlige forløb eller i det sene forløb

Det var Venstres politik, før de fik regeringsmagten.

Så grunden til, at folk er skuffede, er måske, fordi der ikke er sammenhæng mellem det, man sagde, da man var i opposition, og nu, efter man er kommet i regering.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var vist et af de spørgsmål, der var aldeles på kanten, så det bliver et meget kort svar til hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil sige, at der i den første ledighedsperiode ikke er givet flere reelle nye muligheder, og det må både Socialdemokratiet og Venstre erkende.

De 6 ugers selvvalgt uddannelse har været der hele tiden. Det nye med, at man lægger sit cv ind, hvilket i øvrigt giver enorme problemer – enorme problemer – for mange, specielt ikkefaglærte og lidt ældre, er en anden sag. Det er ikke noget, der er specielt positivt.

Men det er rigtigt, at vi har haft store diskussioner om at lave en tidlig indsats, og der har været bred enighed i Folketinget om, at jo tidligere, man satte ind med kompetencegivende uddannelse, efter/videreuddannelse til folk, specielt ikkefaglærte grupper, desto bedre.

Men nu har vi fået en minister, som tilsyneladende har ret tætte forbindelser til finansministeren, hvor økonomien spiller en større rolle. Ministeren har jo meget åbent sagt, at det her drejer sig om at spare nogle penge, og derfor skal der ikke gives de muligheder i år 1. Og der er jo selvfølgelig tale om en kovending, som S siger, når man snakker i billedsprog, og sådan er det. Det er de politiske forhold, der afgør det.

Kl. 13.55

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til næste ordfører. Det er hr. Anders Samuelsen.

Anders Samuelsen (RV):

Fra Det Radikale Venstres side kan vi jo kun udtrykke begejstring for de forslag, som vi behandler i dag. Vi står fuldt og helt ved dem, og det skyldes bl.a., at vi mener, at det projekt, som vi arbejder med her i dag, tager fat på nogle af de elementer, som Det Radikale Venstre lagde frem ved vores sommergruppemøde allerede for 2 år siden, altså hvad vi mente, der var behov for af yderligere bidrag til en god og konstruktiv arbejdsmarkedspolitik. Derfor kan det selvfølgelig ikke undre, at vi er glade for at se, at det nu bliver til virkelighed.

For Det Radikale Venstre er udgangspunktet for hele den her diskussion og de tiltag, der lægges op til, og som vi forhåbentlig får vedtaget, en kæmpemæssig udfordring, som ingen partier i Folketinget kan tillade sig at ignorere, og slet ikke, hvis man vil have noget, der bare minder om en social profil.

Virkeligheden er jo ikke den, at hvis vi bare lader stå til, så har vi et velfærdssamfund, som vi kender det i dag, også i fremtiden. Virkeligheden er den, at hvis ikke vi gør noget, har vi et kæmpemæssigt hul i kassen om nogle år, både med hensyn til skatteindtægter og i forhold til de hænder, der er behov for for at kunne have et velfærdssamfund. Så det er den udfordring, vi skal have løst, og det er den udfordring, som nogle partier har taget på sig at ville være med til at løse. Og så er der nogle partier, der har valgt at stille sig udenfor uden at ville løse dem, mens de prøver på at stille sig op og lade, som om det er dem, der har en social profil. Det er overhovedet ikke tilfældet.

Udfordringen består jo i at skaffe, hvad der som sagt svarer til 85.000 ekstra i arbejde inden år 2010. Hvis vi ikke løser den opgave, er der simpelt hen ikke hænder nok, og så er der ikke skatteindtægter nok til, at vi kan have et velfærdssamfund.

Vi går selvfølgelig klart ind for de regelforenklingstiltag, som ligger i udspillet. Det hidtidige system afspejlede i virkeligheden en masse gode viljer, men utallet af ordninger blev i sig selv en form for bureaukratisk hæmsko for de svageste i vores samfund for, at de kunne få en ny chance. Man kan sige det på den måde, at redskabskassen blev så fuld af forskellige redskaber, at ingen sagsbehandler snart til sidst kunne finde ud af at overskue, hvilket redskab der faktisk var det rigtige. Nu laver vi en forenkling, som forhåbentlig giver nogle bedre muligheder.